

[Horn.]
stilling til problemerne, når de foreligger endeligt udredt fra den arbejdsgruppe, som er nedsat, og ministeren kan fremlægge sine synspunkter her.

Man kan stille det spørgsmål: kan Danmark overhovedet klare den opgave? Ja, det er jo spørgsmålet, om den danske befolkning, om Nordens befolkning vil sikre sig at være med i hele den udvikling, som foregår produktionsmæssigt i vor verden med alle de mange tekniske muligheder.

Jeg har gentagne gange givet udtryk for, at jeg vil tro, det er hensigtsmæssigt at lade et privat konsortium på nærmere fastsatte vilkår anlægge og finansiere — det kan også være to selskaber — fordi de har hele administrationsapparatet i forvejen, så staten ikke skal begynde at opbygge det. Det forudsætter naturligvis, at staten til gengæld har et meget stærkt kontrolorgan både vedrørende produktionsområdet og investeringerne. Det forudsætter endvidere, at man har en benyttelsesafgift både for lufthavnen naturligvis og for faste forbindelser — enten det nu måtte være Store-Bælt, eller det er på det område, der her er tale om — sådan som man har gjort det i en række lande og over en periode på 25-30 år alt efter forholdene, hvorefter dette konsortium kan levere anlæggene gratis tilbage til samfundet, som så selv kan afgøre, om det vil udnytte dem skattemæssigt eller ikke — det vil være mest hensigtsmæssigt ikke at gøre dette.

Ministeren omtalte i sin redegørelse rentabiliteten i Kastrup — de driftsomkostninger, der ville være ved at udbygge Kastrup, og at det ville kunne klares i de nærmeste år — men allerede i 1990 vil det være en god forretning at have en stor lufthavn, og derfor må vi jo også se det ud fra et rent forretningsmæssigt synspunkt. Jeg har nævnt, at der er omkostninger ved at overleve ude på Kastrup, men dem må vi tage, og for at vi også kan komme hurtigt nok frem med problemerne, vil jeg gerne pege på en side i Øresundsudvalgets betænkning, hvor der opstilles visse ting, som hurtigst muligt bør afklares, for at projekteringen, forprojekteringen, kan foregå, så man ikke taber tid på det område. Der er der al anledning for det arbejdsudvalg, som er nedsat, til at beskæftige sig hermed

og ikke forhale den udvikling, der her er i gang.

Øresundsinvesteringerne i relation til andre investeringer er jo også en ting, som naturligvis vil indgå i disse overvejelser. Vi havde fra vor regerings side forberedt eller var i gang med at få ajourført det trafikøkonomiske udvalgs betænkningsoptillinger fra 1961, og derefter skulle de naturligvis indgå i en samlet overvejelse af alle vore investeringer. Dermed ville vi have fået lejlighed til at efterprøve, om folketinget fortsat vedstår, at det har givet den sympatitilkendegivelse, som blev givet — den 16. maj 1963, tror jeg det var — om, at Store-Bælt havde førsteprioriteten. Vi må ikke overse, at denne problemstilling jo i høj grad vil blive aktuel, når vi skal tage stilling til disse store anlæg. Der vil være delte meninger om, hvor man først skal investere, om Store-Bælt skal bevare sin førsteprioritet, eller disse to anlæg, som må hænge sammen, er dem, der skal frem i billedet. Jeg vil tro, at der må kunne blive en vis samtidighed i disse ting, hvis det lægges rigtigt til rette. Derved skulle man vel kunne enes om det, uden at den ene del af landet føler, at den bliver forfordelt. Det er jo i høj grad spørgsmålet om nytte-virkningen, der her må være afgørende for, hvorledes man vil prioritere, eller det, man vist i moderne økonomi kalder lønsomheds-teorien. Det må være den, der er afgørende, og her mangler vi jo igen det trafikøkonomiske forskningsinstitut, som virkelig kunne sige os, hvordan det rent faktisk forholder sig. Men det vil naturligvis få stor indflydelse, afgørende indflydelse, på vor stilling til sin tid, hvorledes man tænker sig projekteringen skal foregå, hvorledes anlæggene skal udføres. Vi ved jo, at Store-Bæltsgruppen hen på sommeren eller efteråret kommer med sin redegørelse, og vi ved også, at der vil være forskellige alternativer at vælge imellem. Vi ved også, at på det seneste ser det ud til, at dette projekt vil blive et par hundrede millioner kr. eller mere dyrere, fordi udviklingen fordrer en større spændvidde end den, som vi i sin tid i Store-Bæltskommissionen regnede med var tilstrækkelig. Må jeg i samme forbindelse sige, at det dokument, som blev uddelt her forleden dag om Store-Bælt, har en lang række unøjagtige og forkerte oplysninger